

Nr 378

Av herr **Persson, Helmer**, och herr **Öhman**, om ändrade grunder för de s. k. arealtilläggen till jordbrukare.

(Lika lydande med motion nr 440 i Andra kammaren)

1959 års riksdag utformade riktlinjerna för det särskilda stödet åt det mindre jordbruket. På en rad viktiga punkter frångick man emellertid de förslag som ställts av 1955 års utredning om jordbruksstödet. Följderna härav har blivit, att inkomsthöjningen för vissa kategorier av mindre jordbrukare har blivit ytterst liten. Detta gäller främst sådana grupper av mindre jordbrukare, som av olika skäl inte har möjligheter att vid sidan av sin egentliga näring genom lönearbete öka sina årsinkomster.

Utformningen av bidragsgrunderna för erhållande av arealtillägg är enligt vår mening en av orsakerna varför den utlovade inkomstlyftningen för många av de mindre jordbrukarna praktiskt taget uteblivit. I en motion till 1959 års riksdag hävdade vi dels att högsta arealbidrag av 400 kronor skulle utgå även till ägare av brukningsenheter upp till 10 hektar åker, dels att förmögenhetsgränsen skulle fastställas till 80 000 kronor. Riksdagens majoritet beslutade emellertid att maximera arealgränsen till 7 hektar och förmögenhetsgränsen till 50 000 kronor.

Erfarenheterna av två års praktisk verkan av bidragsgrundernas utformning i fråga om arealtilläggen har klargjort nödvändigheten av en reformering av desamma. Denna förändring bör, enligt vår mening, bli av den arten att ett större antal av de mindre jordbrukarna blir berättigade att erhålla arealtillägg.

Med hänvisning härtill hemställes,

- att riksdagen måtte besluta
- att högsta arealbidrag av 400 kronor även skall utgå för brukningsenheter upp till 10 hektar åker,
- att högsta förmögenhetsgräns för erhållande av arealtillägg fastställas till 80 000 kronor.

Stockholm i januari 1961

Helmer Persson

Gunnar Öhman